

NEWSLETTER FPM,

czyli o stypendiach
i zapomogach na bieżąco!

Więcej na: www.fpm.edu.pl

Newsletter FPM: spis treści nr 3:

- 3a- [Nowe rozporządzenie w przedmiocie parametryzacji a ocena publikacji i konferencji naukowych](#)
- 3b- [Czas na nowe prawo!](#)
- 3c- [Z wokandy - wyrok NSA z dnia 8 listopada 2016 r., sygn. I OSK 723/16](#)
- 3d- [Kto pyta, nie błądzi...](#)
- 3e- [Wzór: Upoważnienie dla wiceprzewodniczącego komisji stypendialnej](#)
- 3f- [Cykl seminariów pt. Aktualne problemy pomocy materialnej dla studentów i doktorantów \(Poznań, Warszawa, Kraków\)](#)
- 3g - [I Ogólnopolska Konferencja Prodziekanów ds. Studenckich, Łódź, 3-5 kwietnia 2017 r.](#)
- 3h - [VI edycja konferencji pt. Pomoc materialna dla studentów i doktorantów, Łódź, 12-14 czerwca 2017 r.](#)
- 3i - [Warto przeczytać](#)

Nowe rozporządzenie w przedmiocie parametryzacji a ocena publikacji i konferencji naukowych

W dniu 27 grudnia 2016 r. w Dzienniku Ustaw (poz. 2154) opublikowane zostało rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 grudnia 2016 r. w sprawie przyznawania kategorii naukowej jednostkom naukowym i uczelniom, w których zgodnie z ich statutami nie wyodrębniono podstawowych jednostek organizacyjnych. Przepisy weszły w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., co oznacza, że będzie można je stosować podczas oceny wniosków złożonych po zaliczeniu roku akad. 2016/2017, tj. jesienią 2017 r.

Rozporządzenie to jest istotne w związku z oceną wniosków o szeroko rozumiane stypendia naukowe: stypendium rektora dla najlepszych studentów, stypendium dla

Redakcja: mgr Jacek Pakuła   e-mail: pracownia@fpm.edu.pl   www.fpm.edu.pl

najlepszych doktorantów, stypendium doktoranckie i tzw. stypendium projakościowe. Chodzi tu bowiem m.in. o pojęcie publikacji czy kwalifikację konferencji międzynarodowej. Trzeba jednak pamiętać, że kryteria oceny obowiązujące w uczelni (instytucie PAN) mogą zawierać inne postanowienia. Przykładowo, uczelnia może przyjąć, że punktuje artykuły opublikowane w czasopismach powyższej 10 punktów, jak również nadać premii czasopisma wydawane przez własną jednostkę, przyznając za takie teksty podwójną liczbę punktów. Modyfikacji może być nieskończenie wiele, to jednak postanowienia ww. rozporządzenia w połączeniu z tzw. listą czasopism punktowanych, o której mowa w § 15 ust. 1 ww. rozporządzenia, pozwalają oceniać wnioski możliwie jednakowo. Z tego powodu warto przynajmniej zapoznać się z niektórymi postanowieniami – i je stosować w praktyce.

Wskazać należy na § 2 ww. rozporządzenia (słowniczek), w którym zdefiniowane zostały m.in. takie pojęcia, jak: publikacja naukowa (pkt 10), czy dzieło artystyczne (pkt 12). Publikacją naukową będzie więc „recenzowany artykuł naukowy, w tym recenzowane opracowanie o charakterze monograficznym, polemicznym lub przeglądowym, głos lub komentarz prawniczy opublikowany w czasopiśmie naukowym albo w suplemencie lub zeszycie specjalnym czasopisma naukowego pod warunkiem, że suplement lub zeszyt stanowią kolejne numery czasopisma zamieszczonego w wykazie czasopism naukowych, o którym mowa w § 15 ust. 1 (tzw. lista czasopism punktowanych – przyp. JP), prezentujący wyniki badań naukowych lub prac rozwojowych o charakterze empirycznym, teoretycznym, technicznym lub analitycznym, przedstawiający metodykę badań naukowych lub prac rozwojowych, przebieg procesu badawczego i jego wyniki oraz wnioski – z podaniem cytowanej literatury (bibliografię)”. Nie chodzi tu więc o prace popularno-naukowe.

Dziełem artystycznym będą zaś „utwory z zakresu sztuk pięknych, projektowych oraz konserwacji i restauracji dzieł sztuki, utwory fotograficzne, muzyczne, słowno-muzyczne, sceniczne, choreograficzne, pantomimiczne i audiowizualne, w tym filmowe, oraz utwory z zakresu sztuk wykonawczych, w tym aktorstwo, dyrygenturę, wokalistykę, instrumentalistykę i balet”.

Zwrócić należy również uwagę na przepis § 11 ww. rozporządzenia, zgodnie z którym:

„Monografie naukowe, w tym edycje naukowe tekstów źródłowych i artystycznych, atlasy i mapy, tematyczne encyklopedie i leksykony, komentarze do ustaw, skrypty i podręczniki akademickie, słowniki biograficzne i bibliograficzne, bibliografie oraz katalogi zabytków,

zalicza się do osiągnięć naukowych i twórczych jednostki, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) stanowią spójne tematycznie opracowania naukowe;
- 2) przedstawiają określone zagadnienie w sposób oryginalny i twórczy;
- 3) były poddane procedurze recenzji wydawniczych;
- 4) są opatrzone właściwym aparatem naukowym (bibliografia lub przypisy), z wyłączeniem map;
- 5) posiadają objętość co najmniej 6 arkuszy wydawniczych lub są mapami odpowiadającymi tej objętości tekstu;
- 6) są opublikowane jako książki lub odrębne tomy (z wyłączeniem map), których egzemplarze obowiązkowe zostały przekazane uprawnionym bibliotekom, zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 7 listopada 1996 r. o obowiązkowych egzemplarzach bibliotecznych (Dz.U. poz. 722, z 2003 r. poz. 1188, z 2008 r. poz. 1056 oraz z 2012 r. poz. 1529), są dostępne w bibliotekach krajowych lub zagranicznych uczelni, lub innych uznanych organizacji naukowych, lub są opublikowane w formie elektronicznej w Internecie;
- 7) posiadają ISBN, ISMN, ISSN lub DOI (*Digital Object Identifier* - cyfrowy identyfikator dokumentu elektronicznego)".

Przepis § 11 ust. 2 ww. rozporządzenia zawiera katalog nagród, których uzyskanie pozwala na przyjęcie, że jest to tzw. monografia wybitna, punktowana znacznie wyżej, aniżeli „zwykła” monografia. Do monografii, zgodnie z § 11 ust. 3 ww. rozporządzenia, nie zalicza się m.in. wznowień monografii naukowych. Na podstawie zaś § 11 ust. 4 trzeba pamiętać, że rozdział w monografii, obok spełnienia warunków, o których mowa w § 11 ust. 1 pkt 1-4, (bibliografia, przypisy) powinien liczyć co najmniej 0,5 arkusza wydawniczego. Również dzieło artystyczne może być uznane za „wybitne” – zgodnie z § 12 ww. rozporządzenia chodzi tu o prestiżowe nagrody, czy o umieszczenie w prestiżowej kolekcji. Określenie „prestiżowa” jest dość nieostre i wymaga doprecyzowania.

Należy mieć na uwadze również postanowienia § 18 ust. 1 pkt 4 ww. rozporządzenia, zgodnie z którym za międzynarodową konferencję (symposium, kongres, warsztaty) można uznać przedsięwzięcie, w którym co najmniej 1/3 uczestników wygłaszających referaty reprezentowała zagraniczne ośrodki naukowe. Krajową konferencją będzie udział przedstawicieli co najmniej 5 jednostek (wydziałów).

Punktacja poszczególnych osiągnięć realizowana jest w oparciu o listę czasopism punktowanych, z tym zastrzeżeniem, że jeśli tekst znajduje się w zagranicznym czasopiśmie

naukowym a został napisany w języku obcym to jego wartość wynosi 5 punktów. Monografia naukowa, której liczba autorów nie jest większa niż 3 osoby pozwala na otrzymaniu 25 punktów; w przypadku monografii wybitnej – 50 pkt. W przypadku większej liczby autorów, gdy ich udział nie jest wyodrębniony, a sami autorzy reprezentują różne jednostki, należałoby punkty przyznać proporcjonalnie. Jest jeszcze monografia naukowa wieloautorska, charakteryzująca się oznaczeniem poszczególnych rozdziałów, a sama liczba autorów nie jest mniejsza niż 4 i afiliowani są oni w jednej jednostce. Wtedy przyjmuje się za postawę 15 punktów, a w przypadku monografii wybitnej – 35 pkt. Oczywiście wszystkie te monografie muszą być o objętości minimum 6 arkuszy wydawniczych.

Nieco inaczej wygląda kwestia punktowania rozdziałów w monografii. Chodzi tu o tekst o objętości 0,5 arkusza wydawniczego. Za rozdział, co do zasady, można uzyskać 5 pkt., a w przypadku monografii wybitnej 10 pkt., z tym zastrzeżeniem, że gdyby chodziło tu o autorstwo kilku rozdziałów, to maksymalna liczba punktów z tego tytułu (chodzi o jedną monografię) nie może przekraczać 15 pkt. w przypadku monografii „zwykłej” oraz 30 pkt. w przypadku monografii wybitnej. W przypadku redakcji monografii – obok punktów za poszczególne rozdziały – można uzyskać 5 pkt., zaś gdy jest to monografia naukowa uznana za dzieło wybitne – 10 pkt. Szczegółowa punktacja zawarta jest w załączniku nr 5 do ww. rozporządzenia. Polecam również Warsztat badacza prowadzony przez Prof. Emanuela Kulczyckiego (http://ekulczycki.pl/warsztat_badacza/).

3b- Czas na nowe prawo!

Problematyka pomocy materialnej dla studentów i doktorantów jest złożona. Jeszcze kilka lat temu przepisy nie były aż tak rozbudowane, aczkolwiek wcale to nie oznacza, że nie były również dziurawe. Od kilku lat organizuję konferencję poświęconą tytułowej pomocy materialnej dla studentów i doktorantów. Co roku jednak problemy już rozwiązane zastępowane są nowymi. Wynika to z jakości stanowionego prawa, ale również z niezrozumienia relacji łączącej uczelnię i studenta. Z jednej strony chodzi o pewne gwarancje, z drugiej formalizm nie do końca odpowiada realnym wyzwaniom. Nie bez znaczenia jest również znaczny poziom skomplikowania regulacji prawnych, widoczny zwłaszcza w obszarze stypendiów socjalnych i zasad obliczania dochodu. Kto z nas nie podrapał się po głowie nad niejedną łamigłówką, co z konkubentem, czy siostra z dzieckiem wchodzi w skład rodziny, a jak policzyć alimenty zasądzone we wrześniu bieżącego roku. Jest jeszcze grupa cudzoziemców, którzy mogą otrzymywać pomoc materialną. Jedni - tylko stypendium rektora

dla najlepszych doktorantów, inni - wszystkie świadczenia. Wydawało się, że pewnym przełomem mogą być prace nad tzw. ustawą 2.0, realizowane przez trzy zespoły. Towarzyszy im cykl konferencji, którego finałem będzie organizowany we wrześniu 2017 r. w Krakowie Narodowy Kongres Nauki. Wydaje się jednak, że w grupie spraw ważnych, jak internacjonalizacja, rankingi, model kariery akademickiej, umyka problematyka może nie najważniejsza, ale istotna. Chodzi tu o naszą pomoc materialną dla studentów i doktorantów.

Po pierwsze, to ponad 1,7 mld złotych finansowanych z publicznych pieniędzy wszystkich podatników. Po drugie, to prawie 1,5 mln studentów i doktorantów. Po trzecie - najważniejsze. Zaufanie do władzy publicznej budowane jest poprzez prawidłowy i uczciwy rozdział tych środków. Niech więc stypendium, czy zapomoga trafiają do właściwych adresatów, a nie do osób, które potrafią "odnaleźć" się w systemie. To jest ten czas. Stoi za nami formalnie doświadczenie pięciu edycji konferencji, dotychczas organizowanej w Toruniu, a od 2017 r. w Łodzi. Wielu z nas zajmuje się pomocą materialną o wiele dłużej, ale i młodszy stażem mają własne przemyślenia. Musi więc powstać środowiskowy - branżowy projekt odnoszący się do pomocy materialnej dla studentów i doktorantów.

Uznałem, że konferencja może zaktywizować nasze środowisko do podjęcia działania. Zdecydowałem się opracować wstępne założenia środowiskowego projektu regulacji w przedmiocie pomocy materialnej dla studentów i doktorantów. W mojej decyzji utwierdziły mnie rozmowy z niektórymi osobami z Państwa grupy. W dalszej kolejności projekt ten zostanie poddany dyskusji - najpierw w dość wąskim gronie znawców tematu, praktyków mających doświadczenie w przyznawaniu stypendiów i zapomóg. Kolejnym krokiem będzie poddanie projektu pod dyskusję w szerszym gronie - podczas seminariów realizowanych na przełomie lutego i marca oraz za pośrednictwem Internetu. Finał prac powinien być połączony z czerwcową konferencją w Łodzi. Korzystając więc z okazji zachęcam gorąco do włączenia się w nasze prace - każdy z nas ma własne doświadczenia i związane z nimi przemyślenia. Warto zebrać je i razem spróbować przedstawić projekt, który będzie odpowiedzią na ciągle występujące trudności. Osoby zainteresowane już teraz zachęcam do kontaktu.

Jacek Pakuła

Ps. Wyprzedzając nieco pytania uprzejmie informuję, że nie planuję startu w wyborach samorządowych czy parlamentarnych :).

3c- Wyrok NSA z dnia 8 listopada 2016 r., sygn. I OSK 723/16

Prezentowane orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego ([kliknij, żeby pobrać](#)) dotyczyło zwiększenia stypendium doktoranckiego, nazywanego tzw. stypendium projakościowym. Sprawa zapadła w następujących stanie faktycznym. Skarżąca doktorantka ubiegała się o stypendium. Wniosek skarżącej został zaopiniowany negatywnie przez komisję. Zwrócić uwagę na treść art. 200a ust. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, zgodnie z którym prawo do zwiększenia stypendium doktoranckiemu przysługuje osobom wyróżniającym się w pracy naukowej i dydaktycznej. Szczegółowe zasady oceny zostały określone w załączniku nr 4 do Regulaminu. Zgodnie z jego treścią minimalna punktacja za pracę dydaktyczną wymagała przeprowadzenia samodzielnie 10 godzin pracy dydaktycznej. Każda mniejsza liczba nie pozwala przyznać żadnego punktu. Skarżąca zaś przyznała, że wykonała samodzielnie 4 godziny, co musiała skutkować otrzymaniem zero punktów. WSA w Gliwicach uznał, że decyzja w przedmiocie odmowy stypendium nie narusza prawa i wyrokiem z dnia 2 listopada 2015 r., sygn. IV SA/GI 225/15, oddalił skargę. Skarżąca wniosła skargę kasacyjną do NSA podnosząc szereg zarzutów. Chodziło tu m.in. o polemikę, czy powinna uzyskać chociażby część punktów, np. 4 w ramach dydaktyki. Dodatkowo doktorantka podnosiła, że uzyskane przez nią punkty pozwalały zająć się miejsce na liście premiowanej stypendium, niemniej komisja uznała, że brak punktów za pracę dydaktyczną eliminuje ją z rankingu.

NSA oceniając skargę kasacyjną uznał, że nie zasługuje ona na uwzględnienie. Sąd przyznał, że obowiązek odbywania praktyk zawodowych może być realizowany poprzez prowadzenie zajęć dydaktycznych, jak i w formie uczestniczenia w ich prowadzeniu. Nie są one jednak równoważne. W ocenie Sądu celem prowadzenia zajęć dydaktycznych jest sprawdzenie, czy doktorant nabył umiejętność ważną dla każdego dydaktyka, zaś w przypadku uczestniczenia w zajęciach ma prowadzić do nauczania pożądaných umiejętności. Reasumując, prowadzenie zajęć ma polegać na nauczaniu studentów, a uczestniczenie na podpatrywaniu prowadzącego te zajęcia. Sąd wskazał również na treść art. 200a ust. 1 psw, zgodnie z którym tzw. stypendium projakościowe przysługuje doktorantowi wyróżniającemu się w pracy naukowej i w pracy dydaktycznej. Skoro zaś skarżąca uzyskała za dydaktykę zero punktów to nie sposób jej uznać za osobę wyróżniającą się w obu tych obszarach. Oznacza to, że warunkiem sine quo non, niezbędnym do ubiegania się o stypendium projakościowe jest uzyskanie chociażby minimalnej liczby punktów w każdej z tych kategorii. Bez znaczenia jest fakt, że ostatecznie skarżąca uzyskała wynik lepszy niż inne osoby, którym przyznano

stypendium. Chodzi tu o prosty wynik: chociaż na sumę 4 może składać się wynik 3+1; 2+2; 4+0, to w przypadku akurat tego stypendium każda z części składowych musi stanowić więcej niż zero. Zero punktów, jakie otrzymała skarżąca w ramach zrealizowania dydaktyki w zbyt małym wymiarze skutecznie wyeliminowało ją z ubiegania się o stypendium.

Wyrok NSA oceniam jako słuszny. Istotna jest tu wykładnia zaprezentowana przez Naczelną Sąd Administracyjny. Często zastanawiamy się jak rozwiązać tzw. trudne sprawy. Nie należy oceniać przepisu patrząc na wyjątek, ale na zasadę. W przedmiotowej sprawie uczelnia uznała, że doktorant ma zrealizować m.in. 10 godzin dydaktycznych, co jest dozwolone w ramach autonomii. Ważne jest tylko to, czy uczelnia zapewnia doktorantowi możliwość zrealizowania tych zajęć. Gdyby bowiem okazało się, że skarżąca nie mogła wykonać tych 10 godzin bowiem np. kierownik katedry odebrał jej te godziny (pytanie o przyczynę, czy nastąpiło to z powodu lekceważenia obowiązków prowadzącego zajęcia, czy po prostu chodziło o pensum innego nauczyciela), to można sobie wyobrazić, że orzeczenie NSA byłoby inne. Nie można bowiem wymagać spełnienia warunku niemożliwego do zrealizowania. Tu jednak nie było takich okoliczności. Doktorant miał obowiązek zrealizować zajęcia w wymiarze 10 godzin. Na marginesie należy wskazać, że to raczej jest minimum niż specjalne obciążenie, zważywszy na limity obowiązujące w uczelniach na poziomie 60-90 godzin.

3-d Kto pytanie, nie błądzi...

Doktorant ubiegający się o stypendium dla najlepszych doktorantów przedłożył zaświadczenie, z którego wynika, że wziął udział w Kongresie Pedagogicznych. W kryteriach oceny punktuje się konferencje, jak również udział w seminariach naukowych i warsztatach. Literalnie nie wymienia się jednak kongresu. Jak potraktować taką sytuację?

Jednoznacznie należy wskazać, że Kongres Pedagogiczny, czy jakikolwiek inny kongres naukowy, należy uznać za wydarzenie, które powinno być premiowane przyznaniem punktów z tytułu udziału w konferencjach, seminariach itd. Zwyczajowo bowiem przyjęte jest, że mianem kongresu określa się największe konferencje. Podobnie, gdy idzie o zjazdy katedr. Dla oceny charakteru wydarzenia nie ma znaczenia nazwa przedsięwzięcia, ale jej charakter: liczba uczestników, reprezentowane jednostki. Rozporządzenie MNiSW z dnia 12 grudnia 2016 r. w sprawie przyznawania kategorii naukowej jednostkom naukowym i uczelniom, w których zgodnie z ich statutami nie wyodrębniono podstawowych jednostek organizacyjnych wyraźnie wskazuje, zgodnie z par. 18 ust. 1 pkt 4, że do oceny uwzględnia się konferencje,

sympozja, kongresy i warsztaty. Różna jest ich ranga z uwagi na charakter międzynarodowy - konieczne jest spełnienie warunku, aby co najmniej 1/3 uczestników wygłaszających referaty reprezentowała zagraniczne ośrodki naukowe. Podobnie, w przypadku konferencji, sympozjów, kongresów i warsztatów krajowych chodzi o udział przedstawicieli co najmniej 5 jednostek.

Studentka ubiegająca się o stypendium socjalne wskazała, że jej matka otrzymała w grudniu 2015 roku nagrodę jubileuszową i wg niej stanowi to dochód utracony. Było to bowiem jednorazowe świadczenie, którego już w następnym okresie matka studentki nie otrzymywała. Czy należy zgodzić się ze studentką?

Zgodnie z art. 179 ust. 5 psw miesięczną wysokość dochodu na osobę w rodzinie studenta oblicza się na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych. Zgodnie z art. 3 ustawy o świadczeniach rodzinnych za dochód uważa się m.in. przychody podlegające opodatkowaniu na zasadach określonych w art. 27, art. 30b, art. 30c, art. 30e i art. 30f ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zgodnie z art. 12 tej ustawy chodzi tu również o nagrody związane ze stosunkiem pracy. Trzeba pamiętać o katalogu dochodów utraconych, w którym nie mieści się nagroda jubileuszowa. Ponadto, również art. 179 ust. 5 psw nie zawiera takiego wyłączenia. Brak jest więc podstaw do przyjęcia, że nagroda jubileuszowa może stanowić dochód utracony.

3e- Wzór: Upoważnienie dla wiceprzewodniczącego komisji stypendialnej

Zgodnie z art. 175 ust. 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, na wniosek właściwego organu samorządu studenckiego kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej lub rektor przekazują uprawnienia w zakresie przyznawania stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych, zapomogi oraz stypendium rektora dla najlepszych studentów odpowiednio komisji stypendialnej lub odwoławczej komisji stypendialnej. Komisjami takimi kieruje przewodniczący, którym może być student lub pracownik. Zresztą powinno to wynikać z regulaminu przyznawania pomocy materialnej dla studentów. W przypadku komisji stypendialnej dla doktorantów - nie mylić z komisją doktorancką opiniującą wnioski o stypendium doktoranckie lub tzw. projakościowe - przewodniczącym może być doktorant lub pracownik. Art. 177 ust. 4 psw wyraźnie stanowi, że decyzje wydane przez komisje stypendialne i odwoławcze komisje stypendialne podpisują przewodniczący tych komisji lub działający z ich upoważnienia wiceprzewodniczący. Powyższy przepis koresponduje z treścią art. 268u ustawy Kodeks postępowania administracyjnego (t.jedn. -

Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.), zgodnie z którym organ może upoważnić w formie pisemnej pracowników obsługujących ten organ do załatwiania spraw w jego imieniu w ustalonym zakresie, a w szczególności do wydawania decyzji administracyjnych, postanowień i zaświadczeń.

Trzeba wyraźnie wskazać, że pozycja przewodniczącego i wiceprzewodniczącego nie jest tożsama. Przewodniczący powinien być wskazany w akcie powołania komisji stypendialnej przez dziekana/rektora. Wykonuje on bowiem jego zadania. Wiceprzewodniczący może, ale nie musi, być powołany. Dopuszcza się powołanie przez samego dziekana/rektora w akcie określającym skład komisji, jak również jest statut może wynikać z ustaleń wewnętrznych organu. Przykładowo to samo komisja może na posiedzeniu wybrać wiceprzewodniczącego. Jego wybór powinien być jednak uzewnętrzniony w postaci uchwały komisji stypendialnej w przedmiocie wyboru wiceprzewodniczącego. W przypadku jego powołania możliwe jest upoważnienie do załatwiania spraw. Ww. przepis wyraźnie stanowi, że podstawą takiego działania będzie wydane przez przewodniczącego komisji upoważnienie. Nie powinien więc dziekan w akcie powołania komisji stypendialnej upoważniać wiceprzewodniczącego do wydawania decyzji i ich podpisywania. Warto zwrócić uwagę na dwa praktyczne aspekty działalności wiceprzewodniczącego.

Po pierwsze, zastępuje on przewodniczącego co oznacza, że działa pod jego nieobecność. WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 6 lutego 2013 r., sygn. IV SA/Wr 644/12, wskazał, iż rozstrzygnięcia komisji podpisują, co do zasady, jej przewodniczący, a wiceprzewodniczący tylko na podstawie dającego się zweryfikować upoważnienie i tylko podczas nieobecności przewodniczącego w prawach komisji. W innym orzeczeniu - wyroku WSA w Warszawie z dnia 8 listopada 2013 r., sygn. II SA/Wa 1013/13, Sąd podkreślił, że osobami upoważnionymi do podpisania decyzji są przewodniczący lub działający z ich upoważnienia wiceprzewodniczący. Bezskuteczne będzie tu np. upoważnienie rektora, w którym upoważnia m.in. sekretarza komisji stypendialnej do podpisywania decyzji w imieniu komisji. Takie upoważnienie jest niezgodne z treścią art. 177 ust 4 psw. Przywołany powyżej art. 268a kpa precyzuje, że upoważnienie powinno mieć postać pisma, co jest dość istotne dla oceny legalności działania organu.

Po drugie, z faktu, że wiceprzewodniczący może podpisywać decyzji nie wynika kompetencja wiceprzewodniczącego do wydania decyzji w przedmiocie przyznania stypendium lub zapomogi przewodniczącemu komisji stypendialnej. Będą tu miały zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego do wyłączenia organu - i

przekazania sprawy organowi wyższego rzędu. Zgodnie z art. 25 kpa organ podlega wyłączeniu w sprawach dotyczących jego kierownika, jak i osób związanych z nim. Pojawia się pytanie, czy wniosek o zapomogę złożony przez wiceprzewodniczącego upoważnionego do podpisywania decyzji będzie generował konieczność wyłączenia całego organu i przekazania sprawy do organy wyższego rzędu. W mojej ocenie, gdyby faktycznie wiceprzewodniczący miał odpowiednie upoważnienie i co więcej - podpisywałby te decyzje - zachodzi konieczność wyłączenia całego organu bowiem wiceprzewodniczący wykonuje w tym zakresie kompetencje kierownika organu, jakim jest komisja stypendialna. Chodzi tu bowiem o zapewnienie bezstronności w rozpatrywaniu spraw.

Z upoważnienia powinien wynikać również okres, na jaki zostało ono wydane - w przypadku braku takiego wskazania należy to upoważnienie łączyć z okresem kadencji komisji stypendialnej, nie wcześniej niż od daty wydania takiego upoważnienia. Wygasa ono jednak wraz z utratą statusu członka komisji stypendialnej, co automatycznie następuje np. wraz z utratą statusu studenta.

Polecana literatura:

W. Chrościelewski, J. P. Tarno, Postępowanie administracyjne i postępowanie przed sądami administracyjnymi, Wyd. Wolters Kluwer, Warszawa 2015.

Wzór: Upoważnienie pracownika do załatwiania spraw i wydawania decyzji – art. 177 ust. 4 psw w zw. z art. 268a kpa

Warszawa, dnia 5 października 2016 r.

Wydziałowa Komisja Stypendialna

Uniwersytetu AZ

Sygnatura: U-3/2016-2017

Maria Kowalska

Wiceprzewodnicząca

Wydziałowej Komisji Stypendialnej

Wydziału Prawa

Uniwersytetu AZ

Upoważnienie

Na podstawie art. 268a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t. jedn. – Dz.U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.) i art. 177 ust. 4 ustawy z dnia 25 lipca 2005 r. (t. jedn. – Dz.U. z 2016 r., poz. 1842 ze zm.) upoważniam Panią do załatwiania spraw w przedmiocie pomocy materialnej, o których mowa w art. 173 ust. 1-3 i 8 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, w szczególności do wydawania decyzji i ich podpisywania.

Niniejsze upoważnienie daje podstawę do podejmowania wskazanych w nim czynności od dnia 5 października 2016 r. do końca kadencji Pani wiceprzewodniczącej, tj. do dnia 30 września 2017 r.

Jan Tygrys

przewodniczący Wydziałowej Komisji Stypendialnej

podpis własnoręczny

Otrzymują:

1. Maria Kowalska
2. a/a

3f - Cykl seminariów pt. Aktualne problemy pomocy materialnej dla studentów i doktorantów (Poznań, Warszawa, Kraków)

Adresatami seminarium są P.T. Pracownicy szkół wyższych i instytutów naukowych PAN, zajmujący się przyznawaniem pomocy materialnej, o której mowa w art. 173 i art. 199 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz stypendium doktoranckich i tzw. stypendiów projakościowych. Formuła zajęć koncentruje się wokół praktycznych aspektów przyznawania tytułowego wsparcia. Program uwzględnia nie tylko ostatnie zmiany w prawie i najnowsze orzecznictwo, ale również zagadnienia, które dotychczas nie znalazły się na wokandzie Naczelnego Sądu Administracyjnego i wojewódzkich sądów administracyjnych. Dopelnieniem ma być prezentacja wstępnych założeń środowiskowego projektu regulacji w przedmiocie pomocy materialnej dla studentów i doktorantów. Z powyższych względów seminarium adresowane są do osób odpowiedzialnych za pomoc materialną dla studentów i doktorantów. W szczególności chodzi tu o przewodniczących i członków komisji stypendialnych, jak również kierowników działów spraw studenckich i sekcji ds. pomocy

materialnej, czy przedstawiciele samorządów studenckich i samorządów doktorantów. Seminaria odbędą się:

- w Poznaniu w dniu 28 lutego br. (Biurowiec Delta, ul. Towarowa 35, Poznań; obok dworca PKP i PKS);
- w Warszawie w dniu 1 marca br. (As-Bud Centrum Szkoleniowo-Konferencyjne, Aleje Jerozolimskie 81, Warszawa; obok dworca PKP Warszawa Centralna);
- w Krakowie w dniu 2 marca br. (Hotel Atrium, ul. Krzywa 7, Kraków; obok dworca PKP i PKS).

Uwaga! Rejestracja ruszyła w dniu 1 lutego br.; liczba miejsc jest ograniczona - decyduje kolejność zgłoszeń. W ramach tzw. wczesnej rejestracji przewidziano zniżkową opłatę. Dodatkowe informacje można znaleźć pod [adresem www](#). Zapraszamy do udziału!

3g- I Ogólnopolska Konferencja Prodziekanów ds. Studenckich, Łódź, dn. 3-5 kwietnia 2017 r.

Tematem przewodnim tegorocznej edycji jest problematyka odpowiedniego stosowania Kodeksu postępowania administracyjnego ze szczególnym uwzględnieniem praktycznych aspektów wydawania decyzji w sprawach studenckich. Program obejmuje również takie zagadnienia jak pomoc materialna (w tym nadzór dziekana), odpowiedzialność dyscyplinarna, czy informacja publiczna i ochrona danych osobowych. Dopełnieniem, z uwagi na dynamiczne zmiany na rynku pracy, jest współpraca z pracodawcami. Intencją organizatorów jest stworzenie forum wymiany doświadczeń i dobrych praktyk. Wykład otwarcia wygłosi Pan Profesor Jan Paweł Tarno, kierownik Zakładu Sądownictwa Administracyjnego WPiA UŁ, sędzia Naczelnego Sądu Administracyjnego orzekający m.in. w sprawach z zakresu nauki i szkolnictwa wyższego, jeden z największych znawców tytułowej problematyki. W gronie wykładowców wystąpią eksperci związani z różnymi ośrodkami akademickim - praktycy mogący pochwalić się konkretnymi osiągnięciami.

Liczba miejsc w konferencji jest ograniczona - decyduje kolejność zgłoszeń (w ramach tzw. wczesnej rejestracji przewidziano atrakcyjną opłatę). Dodatkowe informacje można znaleźć [na stronie internetowej](#). Zapraszamy do udziału!

3h- VI edycja konferencji pt. Pomoc materialna dla studentów i doktorantów, Łódź, dn. 12-14 czerwca 2017 r.

Finalizowane są prace nad tegoroczną edycją największego branżowego przedsięwzięcia adresowanego do osób zajmujących się tytułową pomocą materialną dla studentów i doktorantów. Tegoroczna edycja współorganizowana jest we współpracy z Zakładem Sądownictwa Administracyjnego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego, którego kierownikiem jest Pan Prof. dr hab. Jan Paweł Tarno. Zgodnie z tytułem, problematyka konferencji koncentruje się wokół stypendiów i zapomóg. Chodzi tu o pomoc materialną, o której mowa w art.173 i 199 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz stypendia doktoranckie i tzw. projakościowe. Dopelnieniem mają być m.in. warsztaty z zakresu komunikacji. Mając zaś na uwadze prace trzech zespołów roboczych w przedmiocie ustawy 2.0 - nowej ustawy regulującej sektor nauki i szkolnictwa wyższego - podczas konferencji zaprezentowane zostaną wstępne założenia środowiskowego projektu regulacji w przedmiocie pomocy materialnej dla studentów i doktorantów. Z powyższych względów liczymy na Państwa udział i dyskusję. Informacje o konferencji będziemy publikować na bieżąco, zaś rejestracja powinna zostać uruchomiona w dniu 1 marca br. Dodatkowe informacje dostępne będą na [stronie internetowej konferencji](#). Zapraszamy do udziału!

3i- Warto przeczytać

Na łamach dziennika Rzeczpospolita w dniu 19 grudnia 2016 r., w dziale Prawo - Opinie, ukazał się tekst mgr. Jacka Pakuły pt. [Pomoc materialna dla studentów wymaga zmian](#). Autor zwraca uwagę na „stare” błędy jednocześnie wskazując na potrzebę podjęcia prac nad tytułową materią. Zachęcamy do lektury!